

MINNINGARORÐ

Minningarorð um mammu okkara Almu Kristinu Askildsen

f. 19 feb. 1935 - d. 24 aug. 2018

Mamma varð fødd og upp-vaksin í Klaksvík. Foreldur hennara vóru Elias Sofus Berg, ættaður úr Elduvík og Anna Elisabeth Hansen, ættað úr Frammistovu á Norðoyri.

Tey giftust í 1930 og búðu í Elduvík. Lias, sum abbi bleiv kallaður, var sjómaður, so í 1934 fluttu tey húsini til Klaksvíkar. Teyingu 4 børn: Eli føddur í 1931, Alma í 1935, Arni í 1938 og ein systur í 1946, sum doyði, tá hon var fødd. Nú eru tey øll farin.

Mamma tosaði mangan um barnaárin. Kríggj var og pápin sjómaður og eingin visti, um teir fóru at koma aftur. Abbi var við skipum sum sigldu til onglands at selja fisk. Mamma minntist, at hon fór upp í vind-eygað á loftinum og royndi at hyggja, um ikki skipið við abba var at siggja. Lisa omma kom at vita, hví hon græt og mamma segði: "Eg leingist so illa eftir pápa." Hon mintist, at tey rýmdu út til Oyrrar, til Karin Sybillu ommuna og Justines abban, og á Klaksvíksmáli segði hon, "tí tey BOMBAÐU í Klaksvík", so tað var tryggari at vera úti á Oyri. Úti á Norðoyri búðu beiggjanir hjá ommu, Hans Jákup og Viktor.

Barnaheimið hjá mammu var í Gerðum, har búðu eisini systkinini hjá ommu, Petra, Dánjal Jákup, Elsa Malena og Davida. So har vóru nógv systkinabørn og familja. Tey vóru ógvuligani tætt knýtt.

Tuberklarnir fóru at ganga, og fleiri í familjuni hóraðu ikki undan. Mamma fekk sjálv smittuna, men bleiv tibetur ongantíð sjúk. Viktor, sum var komin til giftingar við Oliviu, doyði bara 25 ára gamal. Davida doyði 34 ára gomul frá Emil og smágentunum, Alvildu og Valborg. So lívið var álvarsligt og deyðin ein verðuleiki. Hetta ávirkaði familjuna nógv.

Omma og abbi byrjaðu at ganga á mæti í Betesda og komu til persónliga trúgv, og soleiðis vaks mamma upp við at ganga í sunnudagskúla og á mæti. Tá vóru umstøðurnar ikki sum í dag við ljósi. Tá var bara ein ljóspera mitt undan loftinum. Í køkinum minnst hon mammu sína sita og lesa úr Nýggja Testamenti, sum tá var útkomið á Føroyskum. Um kvöldarnar læs hon hart fyri okkum øllum, og tá ið vit fóru

til sonagar, bað hon og vit tóku orðini upp eftir henni.

Mamma greiddi frá á eini kvinnustevnu í Zarepta, at hon hugsaði nógv. Deyðin var so nær uppá, hon mintist serliga eina nýggjársfest í Betesda, har tey gjørdur ein pall, sum fólk var á, og hvussu tað fer at verða, tá Jesus skal koma aftur. Tey høvdu eina magnet, so vit sóðu, hvussu tey sum vóru frelst, vóru tiki upp. Hetta talaði sterkt til hennara um at fáa vissuna um frelsu. Hon trúði, men var ikki heilt trygg. "Eitt kvöldi á mætinum, vóru so nógv sum vitnaðu, at har tók eg eina avgerð. Eg fór heim, legdi meg á knæ frammanfyri seingini, takkaði Jesusi fyri at hann doyði á Golgata. Tá kendi eg friðin, og havi ongantíð ivast síðani. Tá var eg 15 ára gomul", greiðir hon frá.

Systkini hjá Lias abba vóru: Jóannes Berg í Funningsfyrri, Marjus Berg við Gøtugjógv, Jóhanna Juul í Søldarfyrri, Lena Jacobsen í Hvalvík, Johan Berg í Havn og Frederikka Sivertsen á Oyrabakka, tey fluttu seinni til Klaksvíkar. Omma mammu, Anna Malena, búði síðstu árin í Klaksvík. Abbin Jens var deyður nøkur ár frammanundan. Omman kom norð við dótturini Frederikku, kallað Drikka, og búðu tey øll inni hjá ommu og abba, til tey keyptu húsini hjá Petru og Hans, sum fluttu til Havnar.

Tá mamma var 17 ár, flutti hon til Havnar, og fekk húspláss hjá Ruth og Marius Rubbeksén á Pisuvárða. Seinni fekk hon húspláss hjá familjuni, Hans Joensen. Hon tosaði mangan um tey og tað gomlu ommuna, Annette, sum var í

húsinum har. Mamma fór beinanvegin at ganga á mæti í Ebenezer saman við systkinabarninum Daisy. Tær blivu doyptar og fóru at syngja í Ebenezer kórinum. Í 1953 var mamma 18 ár. Tá rann saman millum hana og babba, sum eisini sang í kórinum. Babba, Jens Askildsen, var úr Havn, sonur Sunnevu Frederikku Guttusen, úr Havn og Olaf Askildsen, úr Kristiansand.

Seinni fekk hon arbeiði sum ekspetrissa í handlinum hjá Mariu Poulsen. Arnfinnur Setberg og Zacharias Zachariasen lærdu til rør og blikksmið har. Ein dagin kom ein vøkur Havna genta, Jacobina Samuelson, seinni Setberg, at arbeiða har, og tær báar blivu góðar vinkonur. Í 1958 fóru mamma og Jacobina í Ullvøruhúsið at arbeiða. Hetta vinarlagið førði við sær, at Jacobina og Arnfinnur hava verið sum familja hjá okkum. Veit at mamma og Jacobina dagliga tosaðu saman.

Mamma og babba bygdu sær hús úti í Grønlandi, sum tað at tá og giftust 24. maj 1958. Teyingu Eyðgerð í 1959, Oddvør í 1963 og Brynleif í 1971. Mamma arbeiðdi heima øll árin vit vóru børn.

Í janúar 1964 selja omma og abbi húsini í Klaksvík og flyta til Havnar. Omma, abbi, Eli, Arni, Ásla og børnini, búðu øll inni hjá okkum í 22 mánaðar, til tey fluttu í hús.

Babba var sjómaður. Tók skiparaprógv og sigldi tey fyrstu árin. Men eftir at hann var giftur, fór hann at arbeiða á landi. Hann lærði til múrara hjá Petur Simonsen í Havn og arbeiðdi sum sjálvstøðugur múrari í nógv ár.

Mamma og babba vóru sera virkin í samkomuni á nógvan hátt. Serliga var tað sangkórið, og tá Zarepta varð bygt. Tá vóru boð eftir babba og eg minnst, hvussu vit sum familja, vóru í vikur har og arbeiðdu. Minnst væl, tá vit búðu í Sørvági hjá Elsu og Brynleif.

Tá legurnar byrjaðu, vóru tey oftast leiðarar og hjá gentu/dreingjaliðum. Men tey nógvu seinnu árin, starvaðist mamma í køkinum.

Babba andaðist bráðliga, 31. Mars 1989, bert 61 ára gamal. Tað varð ein sjelkur fyri okkum øll.

Mamma sum bert var 54 ár tá babba doyði, fall tó ikki í fátt, men fekk arbeiði á Blindastovninum, nú Sjóndepilin. Arbeiðið hjá henni var at vera húsmóður, hetta kláraði hon sera væl, hon elskaði sítt arbeiði og tey blivu øll sum hennar familja og gekk hon upp í arbeiðið við lív og sál. Sangkórið í Ebenezer var eitt av hennara hjartamálum. Hon elskaði at syngja og var eisini uttanlanda fleiri ferðir við kórinum. í Aberdeen, London, Rumenia og Ísrael. Nú hon andaðist hevði hon verið í Ebenezer kórinum í 66 ár.

Mammu dæmdi væl at gera handarbeiði. Minnst sum barn, at hon seymaði klæðir og bant troyggjur til okkum øll. Seinni fór hon í kvøldskúla og gjørdi føroysk klæðir til børnini og ommabørnini.

Mammu dæmdi væl at baka og gera mat, so ringdi hon og bað okkum koma, tí nú hevði hon baka, kóka syltetøj ella gjørt frikadellur. Hon elskaði og livdi fyri sína familju.

Hon átti 3 børn, 7 ommubørn

og 4 langommubørn.

Sálmur 127,3: "Børn eru gáva Harrans, lívsfrukt er løn.

Tvær vikur áðrenn hon doyði, kendi hon seg illa og var ógvuliga móð. Vit hildu at tað var blørubrunin sum var komin aftur. Men eftir fleiri kanningar varð okkum greitt, at hon var sjúkari en vit grunaðu.

Tá lýst var til Kvinnustevnu, var mamma altíð klár. Ringdi og avtalaði um tekning, og gleddi hon seg at síggja allar aftur. Í ár var tó ørvísi, 7 septembur, skrivar Jenny Samuelson.

Góða Alma.

Nú tú farin ert um sýn, Leita tankarnir til tín Her vit samfelag og Orðið ynna, Plássið títt vit tómt her finna, Sakna teg vit allar gera, Jesu vildi so skal vera, fyri alt vit takka allar, flutt tú ert til betri Hallar. Við heilsan, holdið á Zarepta,

Thora, Solgerd, Katrin, Lisbeth, Malla, Lina, Selma og Jenny.

"Góða mamma, hevur tú nakrantíð hugsað um teg sjálva, sum eina gávu. Biblian staðfestir at tað ert tú:

Tá tú vart fødd, vart tú ein gáva til mammu tína, pápa tín og beiggjar tínar. Ommur og abbar tínar og familjuna. Seinni til babba, okkum børnini, svigarbørn, ommubørn og langommubørn.

Tú ert ein gáva, sum Harrin hevur lagt til rættis á tíðarinnar morgni. Hann hevur álit á tær, sum Sínari gávu. Lívið hjá tær hevur verið at liva fyri okkum, tíni kærur. Tú hevur elskað okkum og gingið uppi okkum við lív og sál. Ongantíð hevur tú gloymt at fortelja okkum um hvussu nógv Jesus elskar okkum og at Hann gav lív Sítt á krossinum fyri okkum.

Góða mamma vit takka tær, fyri alt tú vart fyri okkum øll, og vit vita, at vit skulu síggjast aftur í Himlinum."

Eyðgerð, Oddvør og Brynleif.